

grundede Retsforhold — allermindst ved en for Kongeriget alene gjældende Lov — og Ministeriet finder det derfor høvet over enhver Tvivl, at de paa gjældende Begunstigelser med Hensyn til Brug af stemplet Papir bør forblive uforandrede.

Dette Raisonnement kan derimod ikke gjøres gjældende ligeoverfor de øvrige bestaaende Bankinstituter her i Landet. Samtlige disse have erholdt forskellige Fritagelser for Brug af stemplet Papir, nemlig:

Privatbanken i Kjøbenhavn til Actier i samme, til Beviser for Indlaan, Forskrivninger til samme for Udlaan mod haandsaaet Pant, Foliohavernes Anviisninger paa eget Folio, Recipienser og Deposittobeviser samt til Transporter af Actierne — dog ikkun indtil videre; jvfr. Kongelig Bevilling af 4de Marts 1857.

Kjøbenhavns private Laanebank til Qvitteringer for modtagne Indlaan og til Beviser eller Actier, som udstedes til dem, der som Deeltagere i Institutet gjøre faste uopsigelige Indskud, til Transporter af Actier samt til Anviisninger, der udstedes af dem, som indsætte Penge paa Folio eller til Forrentning — ligeledes indtil videre; jvfr. Kongelig Resolution af 2den Mai 1855 og 8de April 1856, sammenholdt med Kongelig Resolution af 26de Juli 1857.

Samtlige øvrige i forskellige Kjøbstæder etablerede Disconto-, Amortisations- og Laane-Instituter eller Banker have i Reglen erholdt Tilladelse til at bruge ustemplet Papir til Actier, Deposittobeviser samt til Transporter af disse Documenter, ligesom der ogsaa er tillagt de fleste af dem Ret til at udstede indenbyes Begler paa stemplet Papir af 3die Klasse.

Der kunde nu vistnok ikke reises nogen retlig Indvending imod en af Lovgivningsmagten paabudt Ophævelse af disse Begunstigelser, hvortil kommer, at den Stempelafgift, der i saa Fald vilde være at erlægge af samtlige ovenanførte stempligtige Documenter, er meget lavere end efter den tidligere Lovgivning. Men et andet Spørgsmaal er, om ikke en An-

vendelse af Forskrifterne i Lov af 19de Februar 1861 desuagtet vilde virke hemmende paa de Forretninger, under hvis Udførelse de fleste af de omtalte Documenter fremkomme, og om der derfor ikke maatte være nogen Grund til fremdeles at lade disse Begunstigelser bestaae.

Hvad nu først angaaer Actier, da maa i saa Henseende bemærkes, at disse ifølge Reglerne i Lov af 19de Februar 1861 § 51 i Almindelighed kun vilde være en meget lempelig Beskatning undergivne, og at Transporter af dem ere stemplisfrie. Af disse Grunde have der heller ikke nogen Betænkelighed ved at foreslaae en Ophævelse af den hidtil bestaaende Fritagelse med Hensyn til disse Documenter. Underledes forholder det sig imidlertid med Hensyn til de andre paa gjældende Documenter, nemlig Beviser for Deposita, for Indlaan i Bankerne samt for Udlaan fra disse imod haandsaaet Pant. Ligesaa uimodsigeligt det nemlig er, at disse Documenter, som indeholdende Gjældsstiltaaelser, ligesom ere stempligtige, ligesaa sikkert tør det vistnok paastaaes, at Stempelovgivningens almindelige Forskrifter anvendte paa disse Beviser vilde virke trykkelige paa de utallige Forretninger, hvorunder slige Beviser fremkomme, og derved medføre betænelige Følger for Omsætningsforholdene. Ministeriet har derfor troet, at der er god Grund til at vise nogen Moderation med Hensyn til Brug af stemplet Papir til disse Documenter. Og da Indholdet af nærværende Lovudkast ikke kan antages at skulle være bundet til et bestemt Alternativ, nemlig enten til Stadfæstelse eller Ophævelse af ældre Begunstigelser, men ogsaa at kunne omfatte Forslag om Moderation i Henseende til Brug af stemplet Papir, har man troet at burde foreslaae, dels at Beviser for Indlaan, Deposittobeviser og Recipienser, i Lighed med Sparekassernes Contractbøger, fritages for Stempelbeskatning, dels at Debitorernes Forskrivninger for Laan imod haandsaaet Pant beskattes efter den Takt af 8 $\frac{1}{2}$ for Summen, der er overfløige 500 Rd. og 16 $\frac{1}{2}$ pr. 1,000 Rd., som i Lov af 19de Februar 1861 § 52 Lit. a er foreskrevet for